

Sted i den og forelagte Plan, skal jeg ikke her indlade mig paa; det kan blive Gjenstand for nærmere Undersøgelse. Jeg troer imidlertid at burde udtale, at jeg finder den fastsatte Aldersgrænse temmelig høi, navnlig for Lieutenantclasserne, for hvilke den er 32 og 42 Aar; for Premierlieutenantclassen burde den vistnok ikke være højere end 40 Aar. Det kan ikke hjælpe at have en Lieutenant til Tjeneste i den Alder, hvori han ikke længere har den fornødne Rørlighed til at udføre den, og fremfor Alt kan det ikke hjælpe, at en Mand først kommer op i de højere Poster, naar hans Aand er sløvet i den Grad, at han ikke er istand til at bestyre disse, som han burde. Man har vistnok sat disse Aldersgrænser saa høit, deels af Hensyn til, hvad der nu bestaaer, og deels af Hensyn til ikke at overbebyrde Pensionsvæsenet, men at tage Hensyn til det nu Bestaaende finder jeg aldeles urigtigt, naar man vil lægge en Plan for, hvorledes Forholdet skal være i Fremtiden, og at tage Hensyn til Pensionspørgsmaalet kan vel være meget godt, men vil man have Noget, der dner, maa man betale det. Det nytter ikke, at man for en noget mindre Betaling faaer et Officerspersonale, som ikke opfylder de Betingelser, man er berettiget til at stille til det, og man maa derfor hellere betale for at faae Noget, der er godt. Den høitærede Krigsminister er fravegen Commissionens Forslag om at danne et Forfremmelsesraad, der skulde give Betænkning angaaende enhver Officer, som der var Tale om at lade avancere. Jeg kan desværre ikke udtale mig til Fordeel for denne Forandring; thi jeg troer, at et Forfremmelsesraad er absolut nødvendigt, naar man vil undgaae Misforstaaelse, Dientjeneri og Partifskhed, men fremfor Alt Skinnet af alt Dette. Der vil naturligtvis komme mangfoldige Klager i disse Retninger, og de kunne efter min Formening kun undgaaes ved en mere alsidig Bedømmelse. Det har saameget mere forundret mig at see denne Forandring, som man i Lovforslaget om Marinens Organisation har, som jeg troer fuldstændig med Rette, bibeholdt disse Forfremmelsesraad, og der er efter min Mening langt mere Grund til at beholde dem i Armeen end i Marinen.

Det ligger i Sømandens Stilling, at der i hans Virksomhed oftere er virkelig Fare paa Færde; der indtræffer saa mange uforudsete og uventede Tilfælde, at der vil være rig Anledning for ham til at vise, hvorvidt han er i Besiddelse af den Koldblodighed, de Landsejner og det Mød, som fordres i Krigstid; men dette er ikke Tilfældet i Armeen. Paa Excercerpladsen er der i Almindelighed ikke nogen Fare paa Færde; de Manøvrer, som der foretages, ere, saavidt jeg kan bedømme, beregnede og forudsete, og der vil især være meget lidet Leilighed til at bedømme, hvorledes den yngre Mandes Landsejner egentlig ere i det Dieblif, det gjælder. Der er derhos endnu en anden Grund. I Marinen gaaer Officeren saa at sige uafslægt fra den ene Chef til den anden; han er eet Aar paa eet, et andet Aar paa et andet Skib, og der vil saaledes være Leilighed til at faae en Bedømmelse over ham fra mangfoldige forskellige Sider, men i Armeen staaer Officeren som oftest under den samme Chef, og man er derved meget udsat for at faae en eenfaldig Bedømmelse. Jeg skulde altsaa ønske, at den høitærede Krigsminister ikke vilde fastholde den nævnte Bestemmelse, thi jeg troer ikke, det vilde være til almindeligt Gavn. — Med Hensyn til Lægecorpset skal jeg blot udtale et Par Ord. Det har glædet mig at see, at man har opgivet Commissionens Forslag om et fælles Lægecorps for begge Stater, thi med Undtagelse af den fælles Stabslæge vilde et saadant vistnok kun komme til at eksistere paa Papiret. Det er absolut nødvendigt for Marinen at have Læger, som ikke alene ikke blive søsyge, men som ogsaa ere istand til at hjælpe sig under de vanskelige Forhold, der finde Sted i et Skib, og til at bære det store Ansvar, som paahviler dem. Krigsministeren har iøvrigt ogsaa med Hensyn til Armeens Lægestab gjort Forandring i, hvad Commissionen har foreslaaet, idet han kun vil have halvt saa stort et Antal Reservelæger, men et betydeligt større Antal Corpsslæger. Jeg kan ikke nægte, at jeg i denne Henseende hellere tiltræder Commissionens Forslag, om ikke for Andet, saa fordi Krigsministerens er dyrere. Jeg troer, at man er kommen til denne Forandring af Frygt for, at man ikke skulde kunne faae de